

FARKAS-BARKAS

Volt a világon egy kis tyúk, csak ott kapargált, csak ott kapargált a szeméten. Egyszer a szomszéd fia áthajított egy kis követ, egyenesen a kis tyúk fejére esett. Megijedt a kis tyúk, szaladt, szaladt, mindig ezt kiabálta: „Fussunk, fussunk, égszakadás, földindulás!” Amint szaladt, előtalált egy kis kakast. Azt kérdezi a kis kakas:

- Hova szaladsz, kis tyúk koma?
- Jaj, fussunk, fussunk, égszakadás, földindulás!
- Honnan tudod?
- Fejemen történt.
- No, hát fussunk, én is futok.

Futottak, futottak, előtaláltak egy nyulat. Kérdezi a nyúl:

- Hova szaladtok, kakas koma?
- Jaj, fussunk, fussunk, égszakadás, földindulás!
- Honnan tudod?
- Tyúk komától.
- Hát tyúk koma?
- Fején történt.
- No, hát fussunk, én is futok.

Megint futottak, előtaláltak egy őzet. Kérdezi az őz:

- Hova szaladtok, nyúl koma?
 - Jaj, fussunk, fussunk, égszakadás, földindulás!
- Honnan tudod?
- Kakas komától.
 - Hát kakas koma? – Tyúk komától.

- Hát tyúk koma?

- Fején történt.

- No, hát fussunk, én is futok.

Megint futottak, előtaláltak egy rókát. Kérdezi a róka:

- Hova szaladtok, őz koma?

- Jaj, fussunk, fussunk, égszakadás, földindulás!

- Honnan tudod?

- Nyúl komától.

- Hát nyúl koma?

- Kakas komától.

- Hát kakas koma?

- Tyúk komától.

- Hát tyúk koma?

- Fején történt.

- No, hát fussunk, én is futok.

Futottak, futottak, előtaláltak egy farkast. Kérdezi a farkas:

- Hova futtok, róka koma?

- Jaj, fussunk, fussunk, égszakadás, földindulás!

- Honnan tudod?

- Őz komától.

- Hát őz koma?

- Nyúl komától.

- Hát nyúl koma?

- Kakas komától.

- Hát kakas koma?

- Tyúk komától.

- Hát tyúk koma?

- Fején történt.

- No, hát fussunk, én is futok.

Futottak, futottak, mindig csak ezt kiabálták: „Jaj, fussunk, fussunk, égszakadás, földindulás!” Már rájok

is esteledett, de azért ők csak futottak. Egyszer egy verembe estek. Mit csináljanak, mit csináljanak, hogy menjenek ki? Már nagyon éhesek voltak. Egyszer azt mondja a farkas:

– No barátim, komáim! Már most mit csináljunk? Nagyon is ehetnénk, ha ez soká így tart, mindnyájan eldöglünk. Hanem gondoltam én egyet. Számláljuk el mindnyájunk nevét; akié legcsúnyább lesz, azt együk meg. Ráálltak mindnyájan. Elkezdte a farkas:

– Farkas-barkas jaj beh szép, róka-bóka az is szép, őzöm-bőzöm az is szép, nyúlom-búloom az is szép, kakasbakas az is szép, tyúkom-búkom jaj beh rút!

Szétszaggatták a kis tyúkot, meg is ették hamarjában. De biz az még a fél fogukra se volt elég. Megint elkezdte a farkas:

– Farkas-barkas jaj beh szép! Róka-bóka az is szép, őzöm-bőzöm az is szép, nyúlom-búloom az is szép, kakasbakas jaj beh rút!

Szétszaggatták a kakast is, meg is érték vele akkor nap. Hanem bizony másnap megéheztek. Megint elkezdte a farkas:

– Farkas-barkas jaj beh szép! Róka-bóka az is szép, őzöm-bőzöm az is szép, nyúlom-búloom jaj beh rút!

Megették a kis nyulat is; az is elég volt egy napra.

De másnapra megéheztek. Megint elkezdte a farkas: Farkas-barkas jaj beh szép! Róka-bóka az is szép, őzöm-bőzöm jaj beh rút!

Szétépték az őzet is; az már elég volt vagy két napra. De biz utoljára az is elfogyott. Megint nagyon megéheztek. Egyszer azt mondja a farkas a rókának:

– No, róka pajtás, már most nincs mit enni. Hanem vagy én eszlek meg, vagy te engem. Azért hát birkóz-

zunk meg, nézzük, melyik lesz a győztes, a ravaszság-e vagy az erősség?

Megbirkóztak; a farkas lett a győztes, megölte a rókat. Már ezzel megérte egy hétig is. Hanem akkor ez is elfogyott. Megint megéhezett a farkas. Mit csináljon nagy kínjában? Elkezdett ordítani, amint a torkán kifért. Éppen vadászok jártak arra, észrevették, agyonlőtték, a bőréből bundát csináltak, még most is viselik, ha el nem nyútták.